

חברת השראה ליצירה קהילתית

לשליחי הסוכנות היהודית בתפוצות

שליחי הסוכנות היהודית באמצע הזירה הבינלאומית. כשהלב בישראל, הרגליים בקהילה והגוף ביעד השליחות. מהרצון להיות חלק מחוויית החברים והמשפחה בארץ, ובמקביל לנסות להביא את ישראל אל הקהילה ולקרב לבבות.

פעילות אמנותית קהילתית יכולה לסייע לך לחזק את חוסן הקהילה בימים אלו, דרך שיחה ועשייה יצירתית, שפתוחה לקהל הרחב - ילדים, נוער, סטודנטים, צעירים, מבוגרים וקשישים.

שמי גלית מימרן, בוגרת שליחות קהילתית בלונג איילנד (2018-2020). עוסקת בפלייסמייקינג - חיבור הקהילה אל המרחב הציבורי, יחד עם הקהילה. אני מדריכה קהילות ליצור מקומות משמעותיים עבורם, ומפיקה יחד איתן פרויקטים אמנותיים מקומיים בקהילה.

בחודש האחרון מצאתי שהיצירה בחוץ נתנה לי המון חיים ותקווה. האומץ לצאת לרחובות, עם אנשים זרים ומוכרים, ביחד או לבד - העניקו לו אסקפיזם מהמציאות הקשה בחוץ.

אוסף השראה זה מיועד לשליחים המעוניינים ליצור עם הקהילה, להעמיק את החיבור בקהילה עם יצירת מרחב או יצירה שישקפו את תחושות הקהילה בימים אלו. יחברו, יתנו תזכיר לעבר, והרבה תקווה לעתיד.

יאללה,
בואו ליצור!

בכל פעילות שתבנו – אני מציעה לשמור על שלושת המרכיבים הבאים:

חלק א' – ספרו סיפור

הביאו סיפור אישי מכם, מחברי הקהילה או מאחת ההצעות מטה שמטרתן לגרות סקרנות, יצירתיות, להעניק זווית חשיבה נוספת למצב ולהתחבר לאירועים ולסיפור משותף לקהילה. * באופן אישי, אני ממליצה לספר על דברים יפים ואופטימיים שיצאו למרות הכאב, כדי להצליח להגביר את האור, לחזק ולשמח את מי שאפשר בימים אלו.

חלק ב' – פתחו את הפה והלב

זה הזמן לתת לקבוצה לדבר, לקחת את השיח למקום האישי יותר או הקהילתי, לבחירתך. זו התרפיה האמיתית. תנו מקום אמיתי לשיתוף, התאימו את רמת הדיון לגיל והכי חשוב – תדברו.

חלק ג' – תיצרו יחד. זה הכי מרפא ומחבר

גלית מימרן – פלייסמייקינג, הדרכה והפקה

 [facebook](#) [instagram](#) [linkedin](#)

1. זיכרון והנצחה

מה ההבדל בין זיכרון והנצחה? הנצחה היא "הקמת זכר עולם, השארת זכר לנצח", לעומת זיכרון שהיא "חוויה או מידע מהעבר שנשמרו בתודעה".

- האם אנחנו רוצים לזכור או להנציח?
- איך מנציחים וזוכרים בתפוצות ובקהילה המקומית לעומת ישראל?
- באילו דרכים זוכרים ומנציחים בתקופה זו בישראל?
- מה דווקא בוחרים לזכור, ומה כרגע נדחק לאחור?
- מה אנחנו יכולים לעשות כקהילה יחד במקום ספציפי?
- מה אנחנו יכולים לעשות כקהילה ולפרוס במרחב?
- אילו הנצחות מחזקות אותנו ואילו מחלישות אותנו?
- מה חשוב לנו לזכור מהתקופה הזו?

את היצירות אפשר להדפיס ולתלות מראש על הקירות או על סטנדים/ לפזר על הרצפה אחרי הדיון ולספר על התמונות. אפשר להוסיף הסבר מודפס ולתת לקבוצה להסתובב ולקרוא על מה שמעניין אותם.

יצירות לזיכרון והנצחה להשראה:

ענבל ליברמן – רבש"צית קיבוץ ניר עם, הצילה את הקיבוץ בעת שקיבלה את ההחלטה להקפיץ את כיתת הכוננות. [גרפיטי שנעשה לכבודה](#), כדי להזכיר את הגבורה והאומץ.

לביא ליפשיץ ז"ל – "אמן מיוסר" אשר תיעד [בעמוד האינסטגרם שלו](#) רגעים מתוך השירות הצבאי שלו עד ה-6 באוקטובר. כתבה על לביא ליפשיץ [בהארץ](#) ובמאקו.
"שלושת האלופים" – ישראל זיו, נועם תיבון ויאיר גולן, אלופים במילואים שנלחמו ללא כל פקודה ב-7 באוקטובר והצילו חיים. זה גרפיטי שנעשה לכבודם, על יוזמה ואהבה למדינה.

גלית מימרן – פלייסמייקינג, הדרכה והפקה

לזכר אוהדי הפועל תל אביב - אוהדי הפועל תל אביב יצאו לרסס [גרפיטי להנצחת האוהדים](#) שנפלו במלחמה.

רחל אדרי - תושבת אופקים ש"אירחה" בעל כורחה חמישה מחבלים בביתה כדי לאפשר לצבא מספיק זמן כדי לחלץ אותה. הפכה לסמל של ממש במלחמה, שאפילו לקחתי חלק בעשייה של גרפיטי שלה. כתבה על הגרפיטי של רחל מאופקים ועוד בעיתון [הארץ](#), [לאישה](#), [ישראל היום](#) ו**ערופ 13**.

שמות רחובות - חשבו על מי יהיה משמעותי להנציח בקהילה גם בעוד עשור, או 100 שנים. דוגמא [ליצירה אקטיביסטית זמנית](#), שבוודאי יש לה השפעה על העתיד לבוא.

בסוף הפעילות כדאי לאפשר כמה שיתופים על התמונות שראו:

- מה הזיכרון שהן מעבירות?
- איזו תמונה דיברה אליי?
- איזו יצירה הייתה הכי משמעותית עבורי?
- איזו יצירה מעבירה זיכרון בצורה הטובה ביותר לדעתי?

2. חוסן אישי וקהילתי

איך אני מתמודד.ת עם המצב?

- מה מביא אותך לפה היום (ליצירה/ לפעילות)?
- מה קצת מרתיע אותך?
- מה היו החששות?
- מה עושה לך שמח בימים אלו?
- מה הבריחה שלך בימים אלה?

יצירות לחיזוק החוסן האישי והקהילתי להשראה:

שער עיתון מהעיתיד – אספו עיתונים ומגזינים מקומיים והרכיבו את שער העיתון של יום אחרי הלחימה (ניתן ליצור שער עיתון אישי על דף או ליצור שער עיתון קהילתי ענק שיתלה על הקיר לעיני כל הקהילה).

השמיעו **שירים** שיצאו בתקופה האחרונה בזמן הפעילות ושאלו:

- מבט ליום שאחרי – איך יראה שער העיתון של הקהילה בסוף המערכה?
- מה חשוב לנו לשחזר ולהשאיר בקהילה מהתקופה הזו?
- מה הכותרת הראשית?
- מה הכותרות המשניות?
- אילו צילומים מופיעים במרכז? ומה הכותרות הנוספות?

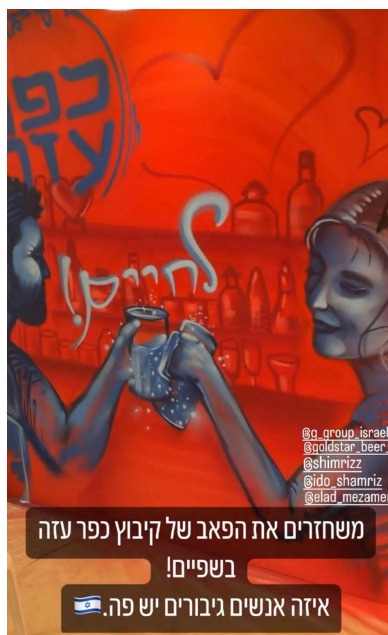
גרפיטי – גרפיטי היא כלי מושלם להתגברות על פחד. במקומות בהם קרה אסון, משהו מבהיל או מצער – אפשר לנסות **להפוך אותו לחיובי**. בדרך פשוטה יותר, **הכינו שבלונה ורססו**. חשבו כמובן מה יעשה טוב למרחב, ישמח, יעודד ויצליח לחבר את המצב.

דגל ישראל מצמר – קבוצת פנסיונריות ממודיעין, התאספו לסריגה משותפת כדי ליצור **דגל ישראל ענק** שנתלה במרכז העיר.

תליית דגלים ושלטים דיגיטליים – שלטים במרפסות, על בניינים וברחובות. איפה שיתאפשר, תלו דגל ישראל או עצבו שלט. לאדם בודד במרחב, להיחשף לסמל מחזק במרחב הציבורי יכול להעניק תחושת ביטחון וגאווה לראות את הקהילה מאוחדת גם ברחובות.

- חשבו על מסר שיתאים לשכונה ולמרחב שלכם.
- האם המרחב יכול להכיל זאת בכלל?

שחזור פאב כפר עזה – קבוצת אמנים התאספו לשחזר את הפאב האהוב מהקיבוץ, במגורים הזמניים במלון שפיים.

(מעמוד האינסטגרם של ארד לוי)

פעילויות אקטיביסטיות להשבת החטופים –

- קשירות סרטים צהובים על גדרות – המסמלים את [ההמתנה לחזרה הביתה](#).
- קמפיין גרילה של [הדבקת פוסטרים להשבת החטופים](#).

היצירה והעשייה במרחב הציבורי בכלל, מרפאת. ההתחייבות להיפגש עם קבוצה, לצאת למרחב קהילתי משותף, רחוב או לובי – עם אישור וחיבור לקהילה. עם אנשים זרים ומוכרים. למשוך עוברי אורח לעשייה ולדעת שאת לא לבד. בכלל לשהות במרחב לא מוכר זמן מה – יכול לסייע לתחושת הביטחון. **לכו ליצור. זה מחזק, מרפא ובעיקר – יפה.**

תרצו להגדיל את העשייה האמנותית בקהילה בתקופה זו?

[כאן תוכלו להצטרף לקבוצת השראה שקטה בוואטסאפ](#)

גלית מימרן – פלייסמייקינג, הדרכה והפקה

 [facebook](#) [instagram](#) [linkedin](#)